

ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА, СТРАХУВАННЯ ТА ФОНДОВИЙ РИНОК

УДК 330.133.01:658.14

DOI <https://doi.org/10.32782/2312-7872.4.2025.8>**Воробей Руслан Євгенійович**

докторант кафедри економіки, фінансів та обліку,

Приватний вищий навчальний заклад

«Європейський університет»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9823-665X>

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЧЕРЕЗ МЕХАНІЗМИ КАПІТАЛІЗАЦІЇ

Анотація. Потреба у переосмисленні управлінських пріоритетів спрямовує увагу менеджменту на формування сталого економічного зростання, що виступає ключовою передумовою безперервності господарської діяльності та реалізації потенціалу підприємства. У цій парадигмі визначальним критерієм результативності управління стає не лише поточний фінансовий стан, а цінність бізнесу, яка відображає здатність генерувати майбутні економічні вигоди. Метою статті є теоретичне обґрунтування концептуальних засад формування вартості підприємства через механізми капіталізації, а також розроблення методичних положень щодо оцінювання ефективності процесів капіталізації. У статті здійснено теоретико-методичне осмислення процесів формування вартості підприємства через механізми капіталізації. Проаналізовано сучасні концепції вартісно-орієнтованого управління, визначено роль структури капіталу, інвестиційної поведінки та ресурсної бази у створенні довгострокової економічної цінності. Розглянуто вплив фінансових (структура пасивів, грошові потоки, WACC) та нефінансових чинників (інновації, людський і репутаційний капітал, якість корпоративного управління) на процеси капіталізації та динаміку ринкової вартості підприємства. Запропоновано інтегральний підхід до оцінювання ефективності рішень по капіталізації, що поєднує методи DCF, показники EVA і мультиплікатори з індикаторами нефінансового розвитку. Виділено ключові ризики дисбалансу між короткостроковою ліквідністю та довгостроковим нарощенням необоротних активів, а також сформульовано базові рекомендації для менеджменту щодо оптимізації стратегії капіталізації на підприємстві. Формування вартості бізнесу через механізми капіталізації виступає ключовим стратегічним інструментом корпоративних фінансів. Відмічено, що розроблення комплексної теоретико-методичної бази, яка інтегрує кількісні й якісні чинники, є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності підприємств та забезпечення сталого економічного розвитку у контексті сучасних економічних викликів. Практична цінність дослідження полягає в обґрунтуванні методичних засад, які можуть бути адаптовані для формування корпоративних політик підвищення інвестиційної привабливості та сталої вартості бізнесу.

Ключові слова: акціонерний капітал, корпоративне управління, капіталізація, концепція, вартість підприємства.

Постановка проблеми. Вартість підприємства, як інтегральний показник економічної ефективності, є не лише результатом функціонування його ресурсної бази, але й відображенням якості управління, стратегічних рішень та здатності адаптуватися до мінливого ринкового середовища [4]. Зростання вартості розглядається як індикатор розвитку бізнесу, що свідчить про високий рівень капіталізації потенціалу, професійність управлінських рішень та ефективність використання інвестиційних ресурсів. Натомість зниження вартості сигналізує про наявність ризиків, організаційних дисбалансів та обмеженість стратегічних можливостей.

Водночас сучасна економічна реальність демонструє, що механізми формування вартості є багатовимірними та залежать від перерозподілу фінансових ресурсів, інвестиційної активності, структури капіталу та здатності підприємства залучати додаткові джерела фінансування. Капіталізація забезпечує розширення можливостей підприємства через зміцнення фінансової бази, підвищення його інвестиційної привабливості, посилення ринкових позицій, що в кінцевому підсумку впливає на величину та структуру бізнес-вартості [1].

Незважаючи на активне використання ціннісно-орієнтованого підходу в корпоративному управлінні, питання взаємозв'язку між рівнем капіталізації, структурою капіталу та динамікою вартості

підприємства залишаються недостатньо систематизованими. Така ситуація обмежує практичну ефективність управлінських рішень і стримує розвиток підприємств у середовищі високої невизначеності.

Отже, актуальність наукового аналізу концептуальних основ формування вартості підприємства через механізми капіталізації визначається необхідністю розроблення теоретично обґрунтованих підходів до побудови системи управління, що забезпечує стабільне зростання ринкової вартості та зміцнення економічного потенціалу бізнесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика оцінювання вартості підприємства та визначення чинників її формування посідає значне місце у науковому дискурсі як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. У працях українських науковців: Августова О., Коломієць Д., Гнасько О. [1], Бурбан О. [2], Давиденко Н. [3], Керанчук Т. [8], Мендрул О. [10], Ніколайчук О., Зозуля В., Кушнірук. А. [9] системно висвітлено теоретичні підходи до формування вартості бізнесу, узагальнено чинники її зростання та окреслено роль управлінських рішень у підвищенні економічного потенціалу підприємств. У зазначених роботах значну увагу приділено структурі капіталу, оцінюванню фінансової результативності, а також застосуванню нормативних та ринкових підходів до визначення вартості. Водночас ці дослідження здебільшого мають концептуальний характер та не містять достатньої емпіричної перевірки ефективності запропонованих методичних інструментів у корпоративному управлінні.

Істотний внесок у формування сучасної теорії капіталізації та вартості бізнесу належить зарубіжним ученим, серед яких особливо вирізняються напрацювання Ф. Модільяні та М. Міллера щодо взаємозалежності структури капіталу та ринкової вартості підприємства. Подальший розвиток концептуальних положень здійснено у працях Г. Десмонда, Р. Е. Келлі, Р. Хігінса, Т. Коупленда, Т. Коллера, Ф. Ч. Еванса та Д. М. Бішопа, де обґрунтовано вплив інвестиційних рішень, ризик-менеджменту, ринкової динаміки та факторів капіталізації на вартісні орієнтири бізнесу. Зарубіжні дослідження характеризуються ширшим спектром інструментальних підходів – від дисконтованих грошових потоків та мультиплікаторів до концепцій економічної доданої вартості, що дозволяє оцінювати вплив управлінських рішень на довгострокову вартість підприємства.

Попри значну кількість наукових публікацій у сфері корпоративних фінансів, залишається недостатньо розробленим теоретико-методичний підхід, який поєднував би процеси капіталізації із системою формування вартості підприємства на основі комплексного оцінювання його ефективності. Наявні методики оцінки здебільшого зосереджуються на фінансових результатах або структурі капіталу як окремих аспектах функціонування бізнесу, що не дозволяє виявити взаємозалежність між використанням механізмів капіталізації та створенням довгострокової економічної цінності.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування концептуальних засад формування вартості підприємства через механізми капіталізації, а також розроблення методичних положень щодо оцінювання ефективності процесів капіталізації з урахуванням фінансових та нефінансових чинників, які впливають на довгострокову економічну цінність бізнесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні підходи до оцінювання результативності підприємницької діяльності виходять за межі традиційного трактування прибутку як статичного показника, що характеризує фінансовий результат за певний часовий період [10]. В умовах високої волатильності економічного середовища та посилення конкурентного тиску пріоритет набуває вартісно-орієнтована концепція управління, у межах якої ключовим критерієм успішності бізнесу виступає не розмір прибутку, а здатність підприємства генерувати цінність у довгостроковій перспективі. Такий підхід передбачає оцінювання компанії як системи, що здатна створювати майбутні економічні вигоди шляхом ефективного використання ресурсів та стратегічного управління капіталом.

Капіталізація виступає основним механізмом формування вартості підприємства, оскільки забезпечує процес перетворення доходів, активів чи їх частини у новий капітал [5]. Вона охоплює не лише технічні фінансові перетворення, а й системний процес кругообігу ресурсів, у ході якого частина створеної доданої вартості спрямовується на розширення активної бази підприємства. Величина такої доданої вартості, що повертається у виробничо-інвестиційний цикл, може слугувати індикатором рівня ефективності капіталізації та відображати результативність господарської діяльності в цілому [6]. Відповідно, капіталізація не є одноразовим актом, а розглядається як безперервний процес структурних змін, що посилюють економічний потенціал підприємства.

Прояв капіталізації простежується у зростанні ринкової вартості бізнесу, яке формується під впливом фінансових та нефінансових факторів. До фінансових чинників належать структура капіталу, динаміка грошових потоків, рівень боргового навантаження, ефективність управління ризиками та здатність залучати інвестиційні ресурси. Нефінансові чинники відображають стан репутаційного, інтелектуального та соціального капіталу, рівень інноваційності, якість корпоративного управління, організаційну культуру, конкурентні позиції на ринку [2]. Взаємодія цих чинників визначає здатність підприємства акумулювати ресурси, трансформувати їх у вартість та підтримувати довгострокову інвестиційну привабливість.

Ключовим структурним проявом капіталізації є накопичення необоротних активів, які формують матеріальну й технологічну основу функціонування підприємства та забезпечують реалізацію стратегічних цілей [9]. Таке накопичення здійснюється за рахунок довгострокових джерел фінансування – власного капіталу та довгострокових зобов'язань. Зростання їх частки у пасиві балансу вказує на здатність підприємства створювати резерви розвитку та підтримувати стабільність у перспективі. Водночас процес капіталізації може супроводжуватися інвестуванням доходів у оборотні активи, зокрема у фінансові інструменти короткострокового характеру (депозити, надані позики тощо), що виступають тимчасовим засобом акумуляції капіталу до моменту його спрямування на масштабні інвестиційні проекти.

Окремий аспект прояву капіталізації пов'язаний з інвестуванням капіталу в оборотні активи, зокрема у фінансові інструменти короткострокового характеру – депозитні вкладення чи позики, що приносять відсотковий дохід. Хоча ці активи не створюють довготривалої матеріальної бази, вони можуть виступати проміжним механізмом накопичення ресурсів, необхідних для подальшого розширення інвестицій у необоротні активи. З цієї точки зору фінансові вкладення забезпечують не лише ліквідність, а й потенціал для більш масштабних капіталізаційних рішень у майбутньому.

Взаємозв'язок між капіталізацією та ринковою вартістю підприємства формується комплексно та реалізується через здатність бізнесу створювати довгострокову економічну цінність [3]. Чим стабільніший процес трансформації доходів у капітал, тим вище рівень інвестиційної привабливості підприємства, що, у свою чергу, позитивно впливає на його ринкову оцінку. Важливим завданням менеджменту є забезпечення пропорційності між активною фазою капіталізації та стійкістю фінансової системи підприємства, оскільки дисбаланс може призвести до втрати ліквідності або підвищення боргового навантаження.

На рис. 1 подано схематичну модель взаємозв'язку капіталізації та вартості підприємства, що демонструє механізм трансформації ресурсів у додану вартість та її подальше повернення у структуру активів і пасивів.

Аналіз представленої моделі свідчить, що капіталізація виконує функцію посередника між результатами господарської діяльності та перспективами розвитку підприємства. Відсоткові доходи від фінан-

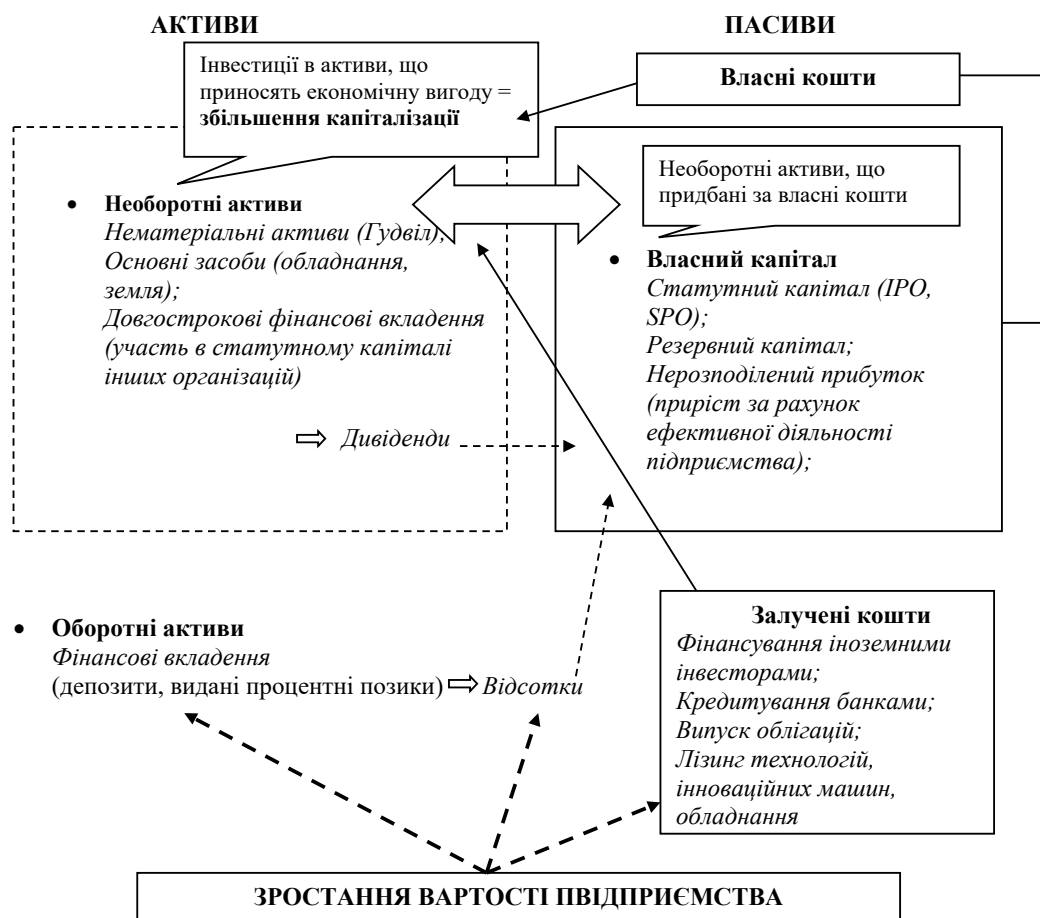

Рисунок 1 – Взаємозв'язок капіталізації і вартості підприємства [5]

сових вкладень, показані на схемі як елемент оборотних активів, виступають проміжним результатом інвестиційної активності, однак вони не формують довгострокову цінність без подальшої трансформації у необоротні активи. Лише перерозподіл доходів у структуру довготривалого капіталу дозволяє посилити економічний потенціал підприємства та забезпечити стаке зростання його ринкової вартості.

Як видно з рис. 1, процес капіталізації має двосторонній характер: з одного боку, здійснюється розширення активної частини балансу за рахунок необоротних ресурсів та потенційних інвестицій, з іншого – формуються відповідні довгострокові фінансові зобов'язання або збільшується власний капітал. Така модель відображає логіку вартості: підприємство не лише генерує дохідну базу, але й перетворює її на фінансові чи матеріальні компоненти, що забезпечують майбутню прибутковість.

Отже, поданий на рис. 1 механізм наочно ілюструє, що капіталізація є інструментом, що перетворює статичні фінансові показники у динамічні джерела майбутньої економічної вигоди.

Оцінювання ефективності капіталізації ґрунтується на визначенні здатності підприємства перетворювати отримані доходи в довгострокову економічну цінність, що забезпечує зростання його ринкової вартості. У сучасній економічній літературі та практиці корпоративного управління виокремлюють декілька методичних підходів до оцінювання результативності капіталізаційних процесів, що охоплюють як фінансові індикатори, так і показники стратегічного розвитку [7].

По-перше, до класичних інструментів оцінки належать показники, основані на аналізі фінансових результатів і структури капіталу. До них відносять: норму капіталізації (capitalization rate), коефіцієнти фінансового важеля, частку необоротних активів у балансі, співвідношення власного і позичкового капіталу. Такі індикатори дають можливість визначити рівень стійкості фінансування та здатність підприємства акумулювати капітал без втрати ліквідності. Зростання питомої ваги довгострокових джерел фінансування у структурі пасивів відображає збільшення ступеня внутрішньої капіталізації, що є позитивним сигналом для інвесторів і кредитних інституцій.

По-друге, ефективність капіталізації може бути виміряна через аналіз вартості капіталу підприємства. Зокрема, показники середньозваженої вартості капіталу (WACC) дозволяють оцінити, наскільки залучення фінансових ресурсів є економічно доцільним і чи забезпечує їх трансформація додану вартість. Чим нижчий цей показник відносно рентабельності операційного або інвестиційного капіталу, тим вищий рівень результативності капіталізаційних процесів. Відповідно, здатність підприємства підтримувати WACC нижчим за очікувану ринкову дохідність є одним із ключових факторів сталого зростання його ринкової вартості.

По-третє, важливим елементом оцінювання капіталізації є використання методів, заснованих на дисконтованих грошових потоках (DCF). Вони дають змогу аналізувати майбутню здатність підприємства генерувати грошові ресурси та оцінювати їх перетворення у капітал. Показник чистої поточної вартості (NPV), внутрішня норма дохідності (IRR) та індекс рентабельності інвестицій виступають інтегративними метриками, що відображають ефект від капіталізаційних рішень у часовій перспективі. Такий підхід дозволяє пов'язати динаміку створення вартості з інвестиційною діяльністю підприємства, а також оцінити ефективність перетворення доходів у необоротні активи.

По-четверте, дедалі більшого поширення набувають методики оцінювання капіталізації на основі концепції економічної доданої вартості (EVA). У цьому випадку капіталізація розглядається як процес створення економічного прибутку понад вартість залученого капіталу. EVA дозволяє ідентифікувати, чи генерує підприємство реальну вартість для акціонерів, чи лише досягає номінального прибутку. Використання даного показника забезпечує обґрунтованість управлінських рішень та відображає здатність бізнесу не лише акумулювати ресурси, а й використовувати їх ефективно з позиції власників та інвесторів.

По-п'яте, особливе значення мають нефінансові методи оцінювання, що базуються на аналізі стратегічного потенціалу підприємства. Йдеться, насамперед, про інноваційні компетенції, організаційну гнучкість, здатність до адаптації, якість менеджменту, репутаційний капітал та рівень корпоративної соціальної відповідальності. У сучасних умовах ці елементи відіграють дедалі важливішу роль у процесах капіталізації, оскільки залучення інвесторів, формування довгострокових партнерських відносин та підвищення конкурентоспроможності бізнесу часто обумовлені не фінансовими активами, а інтелектуальними, людськими та соціальними ресурсами.

Важливо підкреслити, що жоден із зазначених методів не може достовірно описувати ефективність капіталізації окремо. Синергія фінансових і нефінансових показників забезпечує більш повну картину результативності рішень по капіталізації і дозволяє оцінити їх вплив на ринкову вартість підприємства в коротко- та довгостроковому періоді [8]. У рамках концепції сталого розвитку підприємства оцінювання капіталізації доцільно здійснювати на основі системного підходу, що враховує фінансові індикатори, структуру активів, рівень ризиків, а також елементи нематеріальних активів, які формують майбутню економічну цінність бізнесу.

Висновки. Результати дослідження засвідчили, що капіталізація є базовим механізмом трансформації економічного потенціалу підприємства у його ринкову вартість. Вона виконує функцію посередника між поточними результатами діяльності та перспективами стратегічного розвитку, забезпечуючи акумуляцію фінансових ресурсів та їх перенаправлення у довгострокові активи. Зростання частки необоротних активів та довгострокових джерел фінансування у структурі балансу відображає зміцнення фінансової автономії та формування стійких основ для розширення економічного потенціалу бізнесу.

Процеси капіталізації характеризуються багатомірністю, оскільки охоплюють як фінансові параметри – вартість капіталу, структуру пасиву, рівень боргового навантаження, динаміку грошових потоків – так і нефінансові чинники: організаційну культуру, репутаційний та інтелектуальний капітал, інноваційні компетенції. Саме взаємодія цих компонентів визначає здатність підприємства генерувати економічну додану вартість і підтримувати інвестиційну привабливість у довгостроковій перспективі.

Ефективність капіталізації не може бути достовірно оцінена на основі використання окремих показників. Методики на базі дисконтованих грошових потоків, показників середньозваженої вартості капіталу, рентабельності інвестицій чи економічної доданої вартості потребують взаємодоповнення аналізом нефінансових параметрів розвитку. Комплексний та системний підхід до оцінювання процесів капіталізації дозволяє сформувати зважені управлінські рішення, мінімізувати ризики фінансових дисбалансів та забезпечити стабільне нарощування ринкової вартості підприємства.

Отже, формування вартості бізнесу через механізми капіталізації виступає ключовим стратегічним інструментом корпоративних фінансів. Розроблення комплексної теоретико-методичної бази, яка інтегрує кількісні й якісні чинники, є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності підприємств та забезпечення сталого економічного розвитку у контексті сучасних економічних викликів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Августова О., Коломієць Д., Гнасько О. Міжнародна практика оцінки вартості бізнесу. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2023. № 1. С. 94–107. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2023\(126\)08](https://doi.org/10.31617/3.2023(126)08)
2. Бурбан О. В. Роль оцінювання вартості як інструмента підготовки рішень для обґрунтування ринкової капіталізації підприємства. *Економічний форум*. 2021. № 1. С. 116–121. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-11-87-45>
3. Давиденко Н. М. Економічна природа корпоративного управління. *Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць*. 2009. Вип. 4 (95). С. 20–22.
4. Давиденко Н. М. Концептуальні підходи до капіталізації підприємств. *Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. 2016. № 1. С. 62–67.
5. Давиденко Н. М. Корпоративне управління в акціонерних товариствах: монографія. Київ : Тов «Пан Тот», 2011. 356 с.
6. Давиденко Н. М. Фінансові аспекти корпоративного управління. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: Науковий збірник Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника*. 2008. Вип. IV. Т.1. С. 142–146.
7. Давиденко Н. М. Фінансовий леверидж в оптимізації структури капіталу акціонерних товариств. *Агросвіт*. 2015. № 1. С. 10–13.
8. Керанчук Т. Л. Концепція вартісно-орієнтованого управління підприємством та можливості її адаптації в Україні. *Фінанси України*. 2011. № 7. С. 104–113.
9. Ніколайчук О. А., Зозуля В. А., Кушнірук А. В. Удосконалення управління активами підприємства у контексті зростання ринкової вартості. *Економічні горизонти*. 2022. № 2(20). С. 12–32. DOI: [https://doi.org/10.31499/2616-5236.2\(20\).2022.261846](https://doi.org/10.31499/2616-5236.2(20).2022.261846)
10. Мендрул О. Г. Управління вартістю підприємства: монографія. Київ : КНЕУ, 2002. 272 с.

REFERENCES

1. Avhustova O., Kolomiyets' D., Hnas'ko O. (2023). Mizhnarodna praktyka otsinky vartosti biznesu [International practice of business value assessment]. *Zovnishnya torhivlya: ekonomika, finansy, pravo*, vol. 1, pp. 94–107. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2023\(126\)08](https://doi.org/10.31617/3.2023(126)08)
2. Burban O. V. (2021). Rol' otsynyuvannya vartosti yak instrumenta pidhotovky rishen' dlya obgruntuvannya rynkovoy kapitalizatsiyi pidpryyemstva [The role of value estimation as a tool for preparing decisions for substantiating the market capitalization of an enterprise]. *Ekonomichnyy forum*, vol. 1, pp. 116–121. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-11-87-45>
3. Davydenko N. M. (2009). Ekonomichna pryroda korporatyvnoho upravlinnia [The economic nature of corporate governance]. *Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini: Zbirnyk naukovykh prats*, Vol. 4 (95), pp. 20–22.
4. Davydenko N. M. (2016). Kontseptualni pidkhody do kapitalizatsii pidpryyemstv [Conceptual approaches to enterprise capitalisation]. *Ekonomichni chasopys Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky*, Vol. 1, pp. 62–67.
5. Davydenko N. M. (2011). Korporatyvne upravlinnia v aktsionernykh tovarystvakh: monohrafiia [Corporate governance in joint stock companies: a monograph]. Kyiv: Tov. "Pan Tot".

6. Davydenko N. M. (2008). Finansovi aspekty korporatyvnoho upravlinnia [Financial aspects of corporate governance]. *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu: Naukovyi zbirnyk Prykarpatskoho natsionalnoho universytetu im. Vasylia Stefanyka*. Vol. IV, T.1, pp. 142–146.
7. Davydenko N. M. (2015). Finansovyi leverydzh v optymizatsii struktury kapitalu aktsionernykh tovarystv [Financial leverage in optimising the capital structure of joint-stock companies]. *Ahrosvit*, vol. 1, pp. 10–13.
8. Keranchuk T. L. (2011). Kontseptsiiia vartisno-orientovanoho upravlinnia pidpriemstvom ta mozhlyvosti yii adaptatsii v Ukraini [The concept of value-oriented enterprise management and the possibilities for its adaptation in Ukraine]. *Finansy Ukrainy*, vol. 7, pp. 104–113.
9. Nikolaychuk O. A., Zozulya V. A., Kushniruk A. V. (2022). Udoskonalennya upravlinnya aktyvamy pidpriemstva u konteksti zrostannia rynkovoyi vartosti [Improvement of enterprise asset management in the context of market value growth]. *Ekonomichni horyzonty*, vol. 2(20), pp. 12–32. DOI: [https://doi.org/10.31499/2616-5236.2\(20\).2022.261846](https://doi.org/10.31499/2616-5236.2(20).2022.261846)
10. Mendrul O. G. (2002). Upravlinnia vartistiu pidpriemstva: monohrafiia [Enterprise value management: monograph]. Kyiv: KNEU (in Ukraine)

Ruslan Vorobei

*Private Higher Educational Establishment
“European University”*

CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF ENTERPRISE VALUE FORMATION THROUGH CAPITALIZATION MECHANISMS

Abstract. *The article provides a comprehensive theoretical and methodological understanding of the processes of enterprise value formation through capitalisation mechanisms, which allows business to be viewed as a dynamic system capable of generating long-term economic value. An analysis of modern concepts of value-oriented management that shape approaches to strategic planning and evaluation of the effectiveness of corporate decisions is performed. Particular attention is paid to the role of capital structure, investment behaviour and the resource base of an enterprise in ensuring stable economic growth and increasing market value. The influence of financial factors, in particular the structure of liabilities, cash flow dynamics, debt burden and weighted average cost of capital (WACC), on the processes of capitalisation and transformation of income into long-term capital has been studied. The significance of non-financial factors, including innovative competencies, human and reputational capital, corporate governance, organisational culture, and strategic flexibility, is considered separately. It is shown that the integration of financial and non-financial factors allows for the balanced development of an enterprise and an increase in its investment attractiveness. An integrated approach to assessing the effectiveness of capitalisation decisions is proposed, combining classic discounted cash flow (DCF) methods, economic value added (EVA) indicators and multipliers with indicators of non-financial development and strategic potential. Key risks of imbalance between short-term liquidity and long-term growth of non-current assets are identified, and directions for optimising the capitalisation strategy to increase business stability are determined. The practical value of the study lies in substantiating methodological principles that can be used to develop corporate policies aimed at increasing investment attractiveness, effective capital management, and ensuring sustainable growth in enterprise value. The results of the study provide a basis for further empirical and applied research aimed at improving capital management strategies and long-term business value in a dynamic market environment.*

Keywords: *share capital, corporate governance, capitalisation, concept, enterprise value.*

Стаття надійшла: 27.11.2025

Стаття прийнята: 15.12.2025

Стаття опублікована: 25.12.2025